

Phẩm 13: PHÁ MA

Đại Tiên vương tộc tiên
Ở dưới cội Bồ-đề
Lập lời nguyện vững chắc
Phải thành đạo giải thoát
Quỷ, Rồng, các Thiên chúng
Thấy đều rất vui mừng.
Vua Thiên ma Pháp Oán
Chỉ buồn mà không vui
Vua năm dục tự tại
Có các thuật chiến đấu
Ganh ghét người giải thoát
Nên gọi là Ba-tuần.
Ma vương có ba gái
Dung nghi đẹp mỹ miều
Có mọi cách mê người
Bậc nhất trong Thiên nữ
Cô cả tên Dục Nhiễm
Cô kế Năng Duyệt Nhân
Cô út Khả Ái Lạc.
Ba cô đồng thời đến
Thưa cha Ba-tuần rằng:
“Chẳng hay có việc gì
Mà cha lo việc ấy?”
Cạn tình bảo các con:
“Đại Mâu-ni ra đời
Thân mặc giáp đại thế
Tay cầm cung đại ngã
Tên cứng bén trí tuệ
Muốn hàng phục chúng sinh
Phá hủy cảnh giới ta.
Một khi ta không bằng
Chúng sinh tin theo kia
Trở về đạo giải thoát
Cõi nước ta trống rỗng.
Thí như người phạm giới
Thân họ còn trống không
Mắt tuệ chưa mở thông
Nước ta còn yên ổn
Phải đến phá chí kia
Phá sập cầu cứu này.”
Cầm cung, mang năm tên
Cùng nam nữ thân quyến
Đến rừng Cát tường kia

Cầu chúng sinh chẳng yên.
Thấy Mâu-ni vắng lặng
Muốn vượt biển ba cõi
Tay trái cầm cung mạnh
Tay phải cầm tên nhọn
Mà bảo Bồ-tát rằng:
“Ông Sát-lợi mau dậy
Chết rất đáng sợ hãi
Phá mà ông đang tu
Lìa bỏ pháp giải thoát!
Tu tập hội “thí phước”
Điều phục các thế gian
Chết được sinh cõi trời
Đạo này được khen ngợi
Việc làm tốt trước kia
Vua tiên dòng dõi quý
Điều khát sĩ không nên.
Giờ, nếu không đứng lên
Ông hãy nên yên chí
Chớ xả bỏ yếu thế
Ta bắn một mũi tên
Cháu Yên-la Nguyệt Quang
Cũng do mũi tên ta
Chạm nhẹ như gió thổi
Mà tâm nó phát điên.
Tiên khổ hạnh vắng lặng
Nghe tiếng tên ta bắn
Tâm liền rất sợ hãi
Hôn mê mất bản tánh
Hướng ông trong đời mạt
Mong thoát mũi tên ta
Giờ ông mau đứng dậy
May ra được an toàn.
Tên này rất độc hại
Khảng khái mà chống lại
Người đủ sức chịu tên
Tự an còn rất khó
Hướng ông không kham nổi
Làm sao không kinh hãi?”
Ma nói những điều trên
Để bức hiếp Bồ-tát
Nhưng lòng Ngài thản nhiên
Không nghi, không sợ sệt.
Ma vương liền bắn tên
Ba ngọc nữ tiến lên

Bồ-tát chẳng ngó tên
Cũng chẳng nhìn ba cô.
Ma vừa sợ vừa ngờ
Trong lòng ma tự hỏi
“Từng vì Tuyết sơn nữ
Bấn Ma-hê-thủ-la
Làm biến loạn lòng người
Nhưng không động Bồ-tát.
Không dùng tên này nữa
Và ba ngọc nữ đây
Có thể đổi tâm kia
Khiến sinh ra thương giận
Phải hợp quân chúng lại
Dùng sức mạnh ép bức.”
Khi ma nghĩ như thế
Ma quân bỗng tụ lại
Nhiều hình thù quái dị
Cầm kích, cầm đao kiếm
Nâng cây, cầm chày vàng
Đầu heo, cá, lừ, ngựa
Hình lạc đà, trâu, hổ
Đầu sư tử, voi, rồng...
Và loài cầm thú khác
Hoặc một thân nhiều đầu
Hoặc mỗi mặt một mắt
Hoặc lại rất nhiều mắt
Bụng lớn, thân cao nghều
Hoặc gầy nhom, không bụng
Hoặc chân dài, gối lớn
Hoặc chân lớn, vế mập
Hoặc móng sắc, nanh dài
Hoặc không đầu, mắt, mặt
Hoặc hai chân, nhiều thân
Hoặc mặt lớn, mặt bên
Hoặc có màu tro đất
Hoặc như ánh sao sáng
Hoặc thân tuôn khói lửa
Hoặc tai voi, vác núi
Hoặc khỏa thân, tóc phủ
Hoặc là mặc áo da
Mặt nửa đỏ nửa trắng
Hoặc mặc áo da cộp
Hoặc mặc áo da rắn
Hoặc lưng vác linh lớn
Hoặc tóc quấn tròn ốc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hoặc tóc xõa che thân
Hoặc hút tinh khí người
Hoặc cướp mạng sống người
Hoặc nhảy liệng, kêu lớn
Hoặc chạy đuổi bắt nhau
Hoặc tự giết hại nhau
Hoặc xoay chuyển trong không
Hoặc bay dưới tàng cây
Hoặc lê la, hét, rống
Tiếng dữ động đất trời
Các thứ ác như vậy
Bao quanh cây Bồ-đề.
Hoặc muốn xé nát thân
Hoặc lại muốn ăn nuốt
Bốn bề dậy lửa đỏ
Khói lửa bốc trời xanh
Gió mạnh dậy tứ phía
Núi rừng đều rung chuyển
Gió lửa lẫn khói bụi
Mờ tối không thấy gì.
Các trời người ái pháp
Và các rồng, quỷ thấy
Đều căm ghét chúng ma
Tức giận máu lệ tuôn.
Các vị trời Tịnh cư
Thấy ma loạn Bồ-tát
Lìa dục, tâm không sân
Thương sợ chúng hại Ngài
Đều đến thấy Bồ-tát
Ngồi ngay không khuynh động
Vô lượng ma bao vây
Tiếng dữ động trời đất
Bồ-tát vẫn an nhiên
Sắc mặt không biến đổi
Như sư tử đầu đàn
Ở giữa một bầy thú
Đều khen ngợi: “Ô hô!
Lạ lùng chưa từng có”
Các ma sách đuổi nhau
Đều dùng hết uy lực
Chúng thay nhau tấn công
Giây lát khiến tiêu diệt
Nghiến răng mà trợn mắt
Loạn bay mà níu kéo
Bồ-tát im lặng quán

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như xem trẻ đùa giỡn.
Các ma càng nổi giận
Càng ra sức chiến đấu
Ôm đá không đỡ nổi
Dỡ nổi không ném được,
Phóng giáo, kích sắc bén
Ngưng giữa không, không rơi,
Mưa đá, sấm chớp vang
Hóa thành hoa năm màu,
Hơi độc rắn, rồng dữ
Hóa thành hơi gió thơm.
Các loại các hình tướng
Muốn làm hại Bồ-tát
Không thể làm khuynh động
Gây hại, tự tổn thương.
Ma vương có anh em
Tên Di-đà Ca-lợi
Cầm vũ khí đầu lâu
Đứng trước mặt Bồ-tát
Làm nhiều trò quái dị
Để hoặc loạn Bồ-tát.
Các thứ ma như thế
Nhiều loại thân xấu xa
Gây các tiếng ghê rợn
Muốn làm Bồ-tát sợ
Nhưng không động mảy may
Các ma đều lo sầu.
Không trung, nhiều thần giúp
Ẩn thân phát ra tiếng:
“Ta thấy Đại Mâu-ni
Tâm không hề oán hận
Các ma lòng ác độc
Người không oán, sinh oán
Các ác ma ngu si
Luống nhọc, làm được gì.
Nên bỏ tâm sân hại
Sống vắng lặng an nhiên
Người không thể dùng miệng
Thối động núi Tu-di
Lửa lạnh, nước hừng cháy
Tỉnh đất phẳng mềm mại
Không thể phá Bồ-tát
Nhiều kiếp tu quả lành.
Bồ-tát chánh tư duy
Tinh tấn hành phương tiện

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trí tuệ tịnh soi sáng
Từ bi với mọi loài
Bốn công đức mẫu này
Không đứt đoạn giữa chừng
Khó mà cản Bồ-tát
Không thành đạo Chánh giác.
Như ngàn ánh nhật quang
Tất xua tối cõi thế
Dù gỗ mà được lửa
Đào đất được nước tràn
Tinh tấn hành phương tiện
Không cầu gì chẳng được.
Thế gian không ai cứu
Trúng độc tham, sân, si
Vi thương xót chúng sinh
Tìm thuốc hay trí tuệ
Để trừ khổ cho đời
Vì sao người nảo loạn?
Thế gian các si hoặc
Đều do đắm đường tà
Bồ-tát tu đường chánh
Muốn dẫn dắt chúng sinh
Nảo loạn Bạc Đạo Sư
Cho nên tuyệt không thể!
Như trong cánh đồng rộng
Dẫn đường lừa người buồn
Chúng sinh lạc đường tối
Không biết nơi sẽ đến
Thấp đèn trí tuệ cho
Vì sao lại muốn tắt?
Chúng sinh bị nổi chìm
Trong biển lớn tử sinh
Làm con thuyền trí tuệ
Sao muốn chìm cho chìm?
Nhãn nhục là mầm pháp
Chí vững là gốc pháp
Tâm giác là thân cành
Hoa là luật nghi giới
Cây đại thọ trí tuệ
Pháp vô lượng là trái
Bóng che chở chúng sinh
Vì sao lại muốn chặt?
Gông cùm, tham, sân, si
Trói buộc các chúng sinh
Nhiều kiếp tu khổ hạnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vì giải thoát chúng sinh
Hôm nay quyết định thành
Chính thức ngồi tại đây
Như các Phật quá khứ.
Đài kim cương vững chắc
Các phương đều nghiêng động
Chỉ nơi đây yên ổn
Kham nhẫn được diệu định
Người không phá được đâu!
Phải nên hạ thấp tâm
Dứt bỏ tâm kiêu mạn
Phải tu “tâm tri thức”
Nhẫn nhục mà thờ phụng!”
Ma nghe tiếng trên không
Thấy Bồ-tát an tịnh
Xấu hổ bỏ kiêu mạn
Lại trở về cõi trời.
Các ma đều lo lắng
Mất hết các uy vũ
Các khí tượng chiến đấu
Bỏ ngổn ngang trong rừng
Như người giết kẻ oán
Bè đảng đều tiêu tan.
Các ma đã tan tác
Tâm Bồ-tát vắng lặng
Ánh mặt trời thêm sáng
Bụi mù đều lắng chìm
Trăng sáng các sao hiện
Không còn bóng tối phủ
Không trung mưa hoa trời.
Để cúng dường Bồ-tát.

M